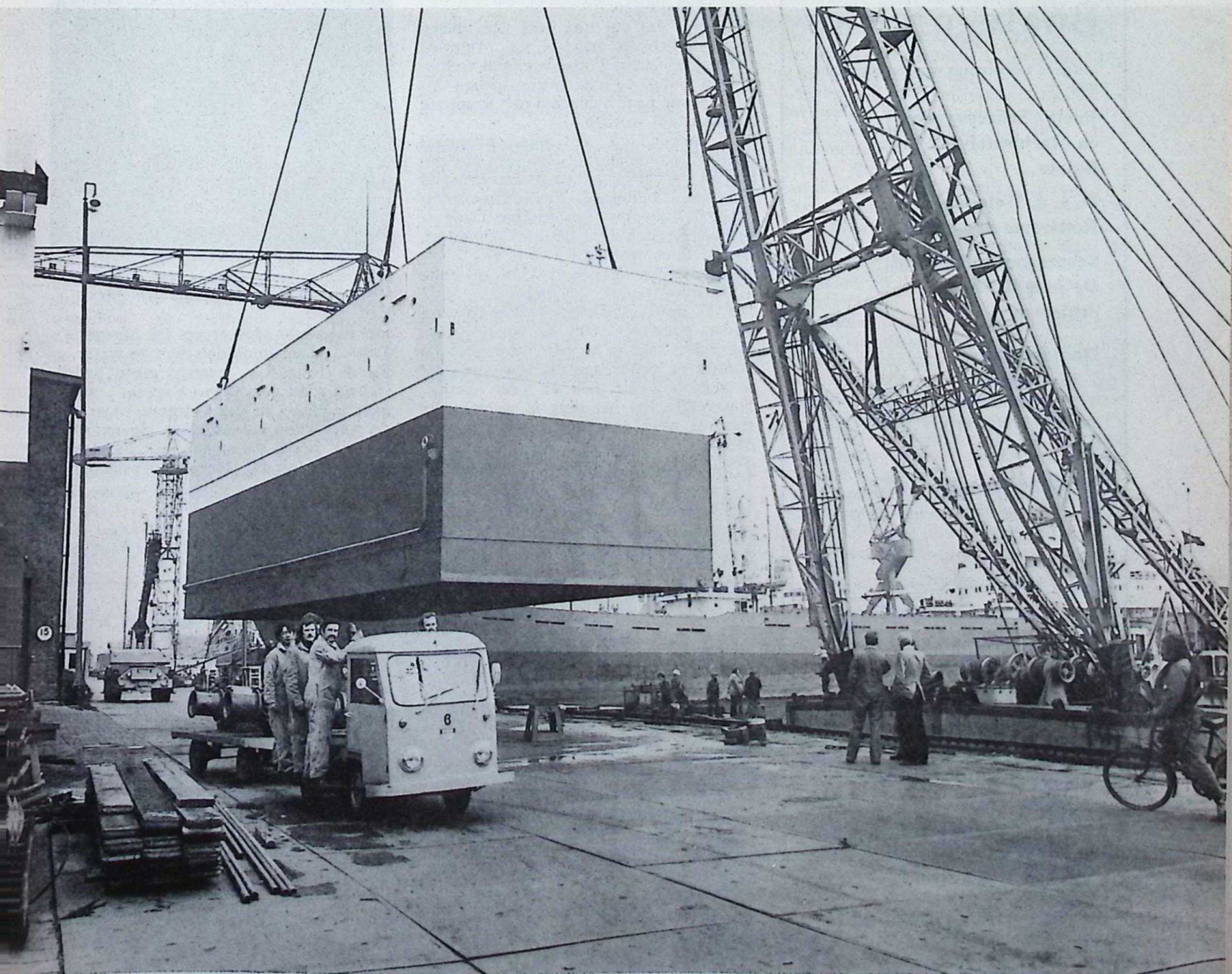

Boele-nieuws

**PERSONEELSBAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK B.V.
D. v. d. WETERING B.V. en
SCHEEPSREPARATIEBEDRIJF DE JONG B.V.**

JUNI 1977 No. 199

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek B.V.
Bolnes**

**D. v. d. Wetering B.V.
Rotterdam en
Scheepsreparatiebedrijf
De Jong B.V.
Schiedam**

Hoofdredakteur:

J. G. van Beek
Telefoon Rotterdam 010-134862
Telefoon Ridderkerk 01804-13422
toestel 290

Redaktiekommissie (alf.)

Ing. M. J. de Bel
E. H. Koch
Ir. M. J. v. d. Wal
A. C. v. d. Wouden

BIJ DE VOORPLAAT:

Verschepping van een dekhuis voor de „Stevin Express” (zie pagina 4 en 5)

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

Druk:
Benedictus - N.D.U. - Rotterdam

Bedrijfszaken, die ons raken

Wat het bedrijfsnieuws betreft zijn er enkele belangrijke zaken te vermelden, waarvan u reeds op de hoogte bent gesteld via andere kanalen dan Boele Nieuws

In ons personeelsblad mogen ze natuurlijk terwille van de bedrijfsgeschiedschrijving niet ontbreken en daarom maken we eerst gewag van het feit, dat op 31 mei j.l. per circulaire aan ons personeel werd medegedeeld dat onze dochters v.d. Wetering B.V. en de Jong B.V. zullen worden gecombineerd.

Over het „waarom” werd u uitvoerig ingelicht en ook werd verteld, dat het streven er op gericht is om het samenvoegen te Schiedam in het komende half jaar te realiseren.

Uiteraard zal dat nog heel wat voeten in aarde hebben, maar bij v.d. Wetering hebben ze ervaring opgedaan met verhuizingen zodat we aan mogen nemen dat hun sprong naar Schiedam met souplesse gemaakt zal worden.

Een tweede feit, dat niet onvermeld mag blijven is het boeken van de opdracht tot het bouwen van een drijvend dok voor Indonesië. Opdrachtgever is het Rijksinkoopbureau te Den Haag. De afmetingen van het dok (bouwno. 1062) zullen worden:

lengte 106.00 m, breedte 25.00 m, holte 10.95 m.

Op 27 april j.l. lieten we een ponton onder bouwno. 1060 te water. Niets bijzonders zult u zeggen, want als zo'n ponton te water gaat zijn we geneigd te zeggen „daar gaat er weer eentje”, Nauwelijks ligt het ding te water of er staat al weer een halve nieuwe op de helling.

Toch had deze ponton iets vermeldens-

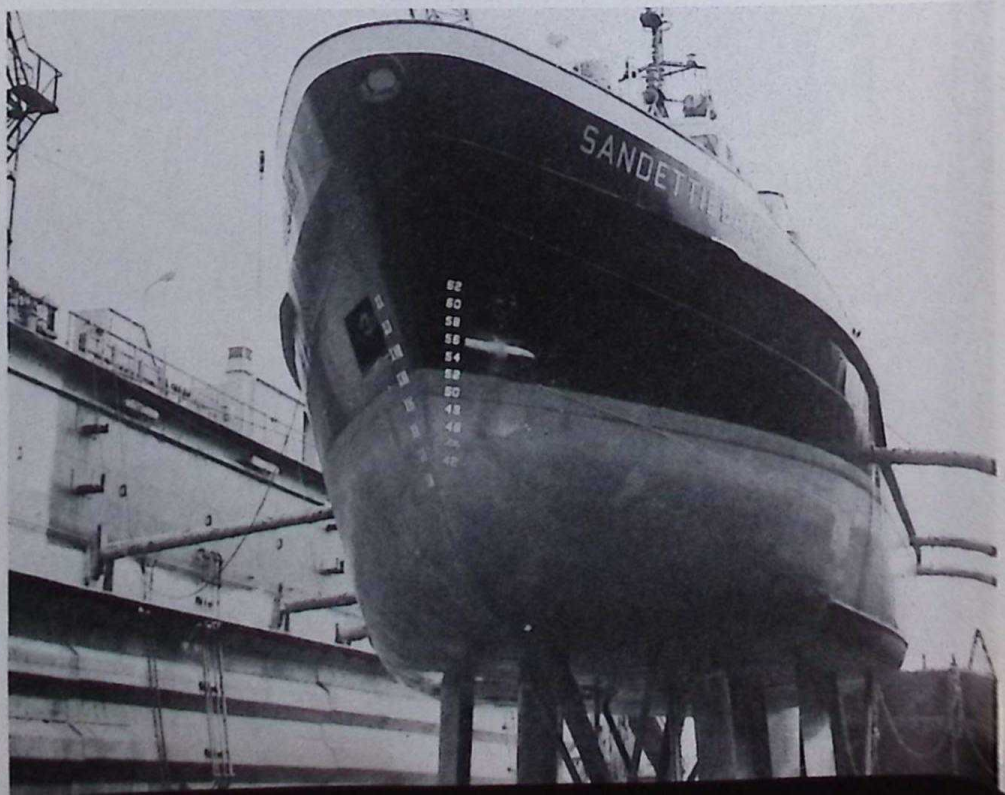
waard, want ze leverde ons de jongste doopster op, die we ooit op de werf mochten begroeten. 't Was de 6-jarige Jasmine Smulders, dochter van de directeur van SKUA B.V., die de naar haar genoemde ponton mocht dopen. Jasmine bleek een hekel te hebben aan de herrie, die met een tewaterlating gepaard gaat en demonstreerde dat door haar oren dicht te knippen. Heel even onderbrak ze deze handeling om het lintje door te knippen, waarna ze weer

Geestdriftig wees Jasmine na de tewaterlating naar het resultaat van haar werk.

snel naar haar oren greep. De „Jasmine's Turtle” gleed inmiddels vlot te water. Bij de Jong B.V. heerste grote bedrijvigheid rond de „Stevin Express”, waarover u elders in deze uitgave meer aan de weet kunt komen. Een eigenaardige aanblik bood de sleepboot „Sandtietiebank” in dok IV. Deze havensleepboot

Geen gezicht.

is uitgerust met Voigt Schneider-aandrijving, die haar een grote wendbaarheid verschaft. Omdat dit systeem zich onder het schip bevindt zou het droogzetten van de boot onmogelijk zijn, ware het niet dat een grote plaat onder de schoepen aangebracht was, die bovendien dienst doet als bescherming voor de schoepen. Het geheel lijkt zodoende op een omgekeerde tafel, die onder het schip aangebracht is.

In eigen bedrijf waren er naast de gebruikelijke reparatiewerkzaamheden de tegenwoordig even gebruikelijke haast-

klussen te verwerken. Zo moest ten behoeve van de dam in de Oosterschelde een z.g.n. verdichtingsnaald gemaakt worden. Een naaldje van 12 meter wel te verstaan. Daar, waar de dam moet komen, is de Oosterscheldebodem aan constante beweging onderhevig. Om die bodem vaster te maken (te verdichten) is men van plan er verdichtingsnaalden in te drijven, die volgestort worden met grind. Deze eerste naald, die wij gemaakt hebben, dient als proef. Voldoet het systeem, dan zullen we wellicht meerdere naalden moeten maken.

Een ander haastwerkje was het samenstellen van twee ankerhefeilanden. Wij maakten niets, we stelden slechts samen. 't Zijn driekantige pontons met op elke hoek een gat, groot genoeg om een paal van dia 84 cm (21 meter lang) door te laten. Drie palen dus, die op de zeebodem komen te rusten. Langs de palen kan de ponton op- en neerwaarts bewogen worden om zich naar het getij te richten.

Deze ankerhefeilanden zullen in het Midden-Oosten dienst doen voor het afmeren van pontons.

Beveiliging tegen uitstromende zuurstof

Al sinds jaren zijn op ons bedrijf, met goed resultaat, de zogenaamde Atex-ventielen in gebruik, die een beveiliging geven tegen het vrij uitstromen van acetyleneegas.

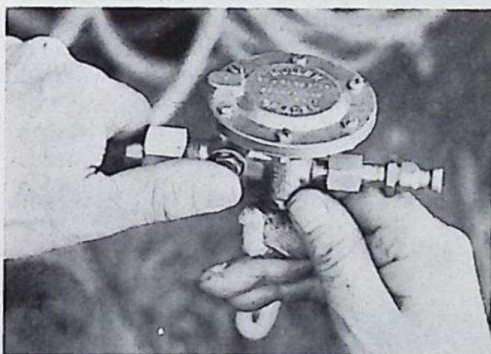
Er is nu ook een veiligheidsventiel op de markt gekomen, dat een beveiliging geeft tegen het ongecontroleerd uitstromen van zuurstof. En dit is van groot belang als er met een snijbrander of warmstoker in een kleine ruimte gewerkt moet worden.

Als er in zo'n kleine ruimte een lekkende zuurstofslang is, dan zal het zuurstofgehalte in die ruimte snel toenemen. Die overmaat aan zuurstof doet de zuurstof ook in de werkkleding dringen, waardoor de kleding oververzadigd wordt. Bij de minste vonkvorming zal de kleding in lichtelaaie vliegen, met alle gevolgen van dien.

De „Oxymat” — zo heet het nieuwe veiligheidsventiel — wordt aangesloten op het normale reduceerventiel en vanaf de Oxymat door middel van een dubbelwandige slang met de snijbrander of warmstoker verbonden.

Op de Oxymat zit een knop. Door die in te drukken wordt een klep geopend waardoor de zuurstof in de buitenmantel

van de dubbelwandige slang kan stromen. Zodra in deze buitenmantel de op het reduceertoestel ingestelde druk is bereikt, wordt automatisch de zuurstof in de binnenmantel toegelaten en kan de snijbrander of warmstoker worden gebruikt. Zou de buitenmantel van de

slang — door welke oorzaak dan ook — worden beschadigd of zou de slang worden doorgebrand, dan zal de zuurstoftoevoer automatisch gesloten worden omdat de druk tussen buiten- en binnenmantel wegvalt. Hierdoor wordt dus iedere ongecontroleerde uitstroming van zuurstof voorkomen.

Natuurlijk geeft de Oxymat geen beveiliging als men de zuurstof door de brander vrij laat uitstromen. De zuurstofkraan moet uiteraard na gebruik altijd goed gesloten worden.

Ons bedrijf heeft ook deze mogelijkheid tot veiliger werken aangegrepen en alle gereedschapmagazijnen van twee Oxymat-ventielen voorzien.

Het is dus zaak om in voorkomende gevallen een goed gebruik te maken van deze nieuwe veiligheidsventielen. De verstrekking vindt uitsluitend plaats via een bon van de betreffende baas of voorman. Alle bazen en voorlieden zijn inmiddels op de hoogte gebracht van de juiste werking.

We willen u graag verzoeken om niet slordig met de ventielen en bijbehorende slangen om te springen. Dat geldt uiteraard voor alle gereedschappen en materialen, maar wel in het bijzonder voor deze veiligheidsventielen. Ze kosten per set f 900,— dus u begrijpt, dat het een behoorlijke uitgave geweest is. Voor veiligheid vinden we echter niet gauw iets te duur. We moeten het ons dan ook waard tonen natuurlijk. Temeer, daar het apparaat betreft die voor onze eigen veiligheid is aangeschaft.

Discussiebijeenkomst over sociale vaardigheden

Als we U vertellen, dat een groep leidinggevend op ons bedrijf deelnamen aan gespreksbijeenkomsten onder de titel „Sociale Vaardigheden”, dan begrijpen we, dat die deftige titel U niets zegt.

Een naam verzinnen voor iets is trouwens toch altijd al moeilijk. Hoewel wij aanvankelijk ook niets begrepen van de kreet „Sociale Vaardigheden”, lijkt ons die naam nu toch niet gek gekozen.

Slotbijeenkomst. (2e van links gespreksleider, de heer Hontelé)

Als bedrijf besteden wij veel aandacht aan opleidingen. Technisch, wel te verstaan. We hebben een technisch bedrijf, dus de opleidingen zijn gestoeld op techniek.

Om een bepaalde functie uit te kunnen oefenen zijn vaak meer hoedanigheden nodig dan techniek alleen. Zeker en vooral bij leidinggevende functies. Dan komen factoren als mensenkennis, contactuele eigenschappen, veilig werken, kennisoverdracht, besluitvorming en dergelijke zaken om de hoek kijken. Zaken dus, die niets met technische vaardigheid te maken hebben; maar alles met — ja, de naam is inderdaad niet gek gekozen — met sociale vaardigheid.

In totaal werden 44 bijeenkomsten gehouden onder leiding van het instituut „KORMA” B.V. te Ridderkerk. Korma is een samentrekking van kaderopleiding, organisatie en management. Helaas moest er weer een Engels woord aan te pas komen, maar daar kunnen wij niets aan doen. De bijeenkomsten waren in ieder geval bijzonder leerzaam volgens de deelnemers.

Gespreksleider was de heer L. A. E. Hontelé

Zuiger „BEVERWIJK 31”

krijgt optimale verzorging

Ons dierbare vaderlandje heeft op het gebied van de waterbouwkunde internationale faam.

We schrijven dat met vreugde. Want om alleen maar internationale bekendheid te genieten vanwege ene mijnheer Cruijff is ook niet je dat. Ze hebben wel één ding gemeen, die waterbouw en die mijnheer Cruijff. 't Gaat altijd over miljoenen.

Het verschil is weer, dat bij de waterbouw iedereen van de miljoenen mee profiteert en dat het bij Cruijff alleen maar om zijn eigen persoontje draait.

Klant is Koning

Wij — als bedrijf — profiteren ook mee van de waterbouwmiljoenen. We zijn er leverancier voor. Leverancier van bakken, onderlossers, baggermolens, zuigers en zo. We hebben al deze artikelen in onze bedrijfswinkel verhandeld.

Jammer genoeg stappen er vandaag niet zo vaak meer klanten ons winkeltje binnen om te vragen naar een aardig baggermolentje. Of een zuigertje. Een jaar of tien geleden was dat nog anders. Toen rammelde de winkelbel nogal eens. Zoals op 27 september 1966, toen een klant binnenstapte, die niet zo maar een zuigertje wilde kopen, nee, hij wilde een zuiger. En wel een zuiger, die zo groot moest zijn, dat hij met recht de grootste zuiger van Europa genoemd kon worden. Bovendien een zuiger, die zo sterk moest zijn, dat hij desgewenst ook rotsbodem te lijf kon gaan.

Nou zijn wij in die dingen nooit kinderachtig geweest en dus gaven we die klant — met name Van Hattum en Blankevoort — zijn zin en bouwden de „Beverwijk 31”.

Ver van huis

Naar we vernamen heeft de „Beverwijk

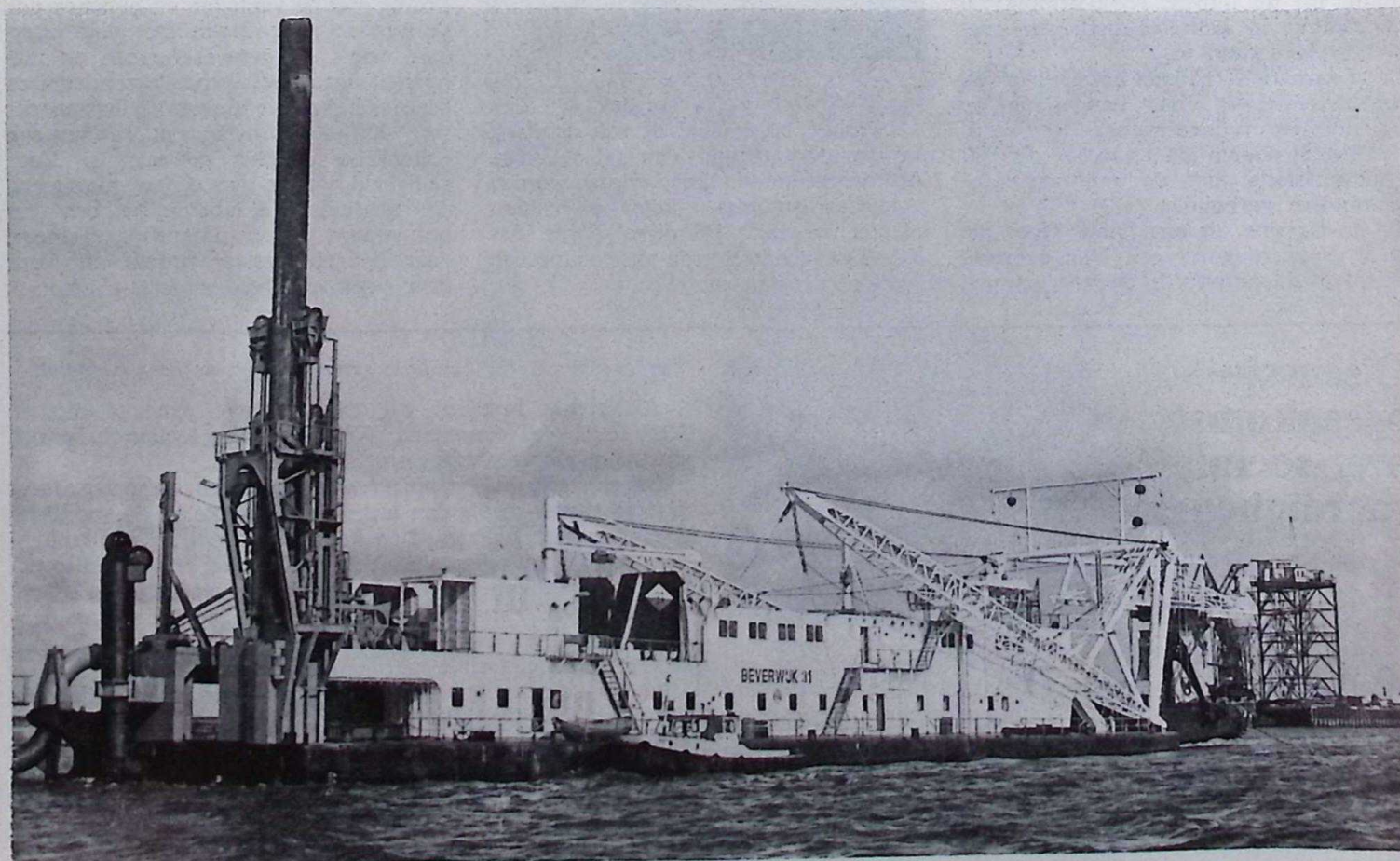
31” zijn geld — oftewel zijn miljoenen — wel opgebracht. In zijn tienjarig bestaan werkte hij kleinere karweien af in Engeland en Schotland, maar verdween toen naar het Midden-Oosten (Abu Dhabi) om ingezet te worden bij grote waterbouwkundige werken. De volgende „standplaats” was Damman in Saoedi-Arabië en de laatste drie jaren vertoefde onze zuiger in Afrika.

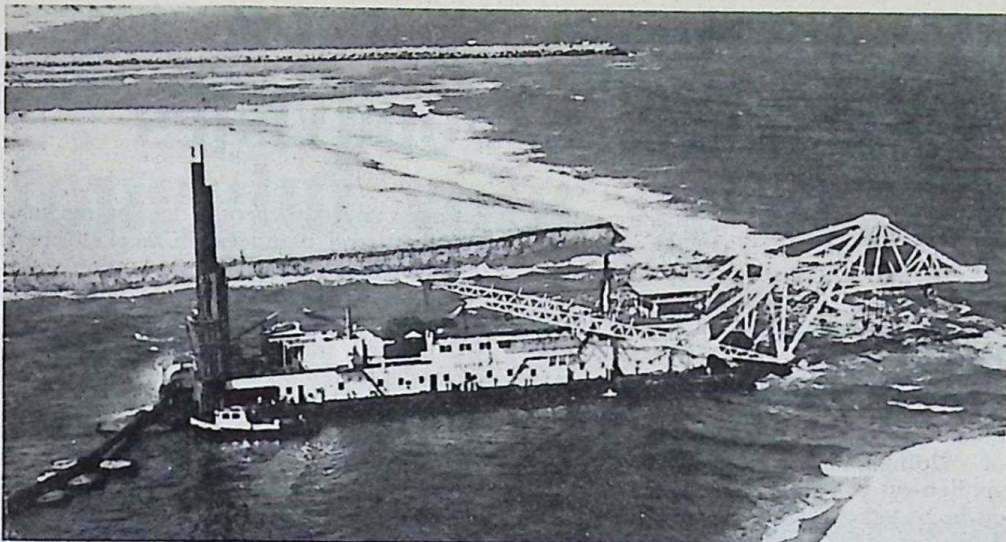
Uit dit relaas blijkt al, dat de tijden, waarop zo'n zuiger van huis is, zelden gemeten worden met maanden, maar veelal met jaren. Dit „lang van huis zijn” kent zijn bezwaren. Aan een zuiger — zelfs al is hij bij Boele gebouwd — gaat wel eens wat kapot. En het onderhoud moet doorgaan, vooral bij een intensief gebruik zoals bij de „Beverwijk 31”.

„Stevin Express”

Tijd om naar de werf te gaan is er

Wij gaven de klant zijn zin en bouwden dit zuigertje.

De Beverwijk 31 in Afrika, zich door het strand een weg banend naar de Atlantische Oceaan.

tijdens het karwei niet. En ver van huis is er dikwijls geen werf in de nabijheid, die een degelijke service kan verlenen.

Deze overwegingen hebben een rol gespeeld bij de plannen die Stevin Baggeren B.V. (de nieuwe naam van de eigenaar) heeft gemaakt ten aanzien van de „Stevin Express”, een ponton, die op dit moment bij de Jong in Schiedam ligt.

Het is een in Japan gebouwde ponton, die speciaal ontworpen werd voor het vervoer van pijpen tussen Japan en de Verenigde Staten. Later werd de ponton verkocht naar Noorwegen, met name Tschudi & Eitzen in Oslo, die er door de Jong, Schiedam een afzinkbare ponton van liet maken.

Moeder en kind

Stevin Baggeren B.V. heeft deze ponton gekocht met het doel er een onderhoudsvaartuig van te maken, dat permanent bij de „Beverwijk 31” blijft.

Aan boord is alles, wat men nodig denkt te hebben om de zuiger gedurende de reuzekarweien van dienst te zijn. De „Stevin Express” wordt als het ware de moeder, die het zuigerkind met alle zorgen moet omringen. Zelfs strekken die zorgen zich uit tot het vervoer van de zuiger, want — als de zuiger zich onverhoopt naar een werk in, pak weg, Egypte moet begeven — wel, dan wordt profijt getrokken van de afzinkbaarheid van de „Stevin Express”.

De „Beverwijk 31” wordt dan „eenvoudig” op de ponton geladen tezamen met alle andere benodigdheden en de hele handel vertrekt zo naar het land van de pyramiden. Een kolfje naar de hand van de Jong B.V., die met zulke zee-transporten de nodige ervaring heeft opgedaan.

Hoe maak je een moeder

Er moest wel het één en ander aan de

„Stevin Express” gebeuren om haar die zorgzame moeder te laten worden, die men er zich van voorstelt. Allereerst moesten wij, bij Boele, twee dekhuisen maken. Eentje voor plaatsing aan bakboord van de ponton, eentje voor stuurboord (zie voorplaat).

Het bakboord-dekhuis bevat een grote drinkwatertank, een werkplaats en accommodatie met radiohut, was- en kleedruimte, messroom en kombuis.

De nog kale „Stevin Express” bij de Jong, Schiedam. De dekhuisen zijn al geplaatst.

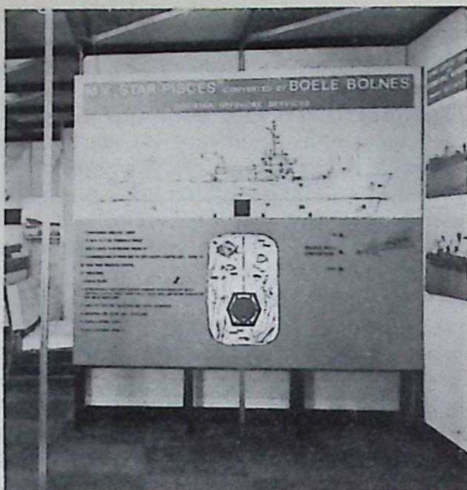

Het stuurboord-exemplaar heeft eveneens een drinkwatertank, maar daarnaast een magazijn en een accommodatie met vier kantoorruimten en een toilet.

Deze dekhuisen zijn door ons zo goed als afgetimmerd geleverd en werden op 9 mei aan boord van de Stevin Express geplaatst. Wij leverden ook nog een loopkraan met een hefvermogen van 15 ton en een bijbehorende kraanbaan. Alles „made in Bolnes”.

Het Bolnesser-aandeel is hiermede ongeveer uitgeput. De rest der handelingen vindt plaats in Schiedam. Zo stonden in het voorschip van de ponton oorspronkelijk een diesel met hydraulische pomp voor de ankerlier en twee compressoren ten behoeve van het afzinken. De Jong B.V. brengt hierin drastisch verandering. In de plaats komen vier dieselgeneratoren + brandstofsysteem. De generatoren hebben voldoende capaciteit voor de verlichting, kraanvoeding, voor 30 lasmachines en voor alle machines in de werkplaats. Verder plaatst de Jong pompen voor brandblus- en dekwasleidingen en maakt voorzieningen voor later te plaatsen zoutwaterverdampers en brandstofseparator.

De volgende bestemming van de „Beverwijk 31” is nog niet bekend. Maar waar ze ook heengaat, ze zal zeker met nog meer zelfvertrouwen in de ring kunnen verschijnen om een nieuwe strijd te beginnen, want er is nu een goeie verzorger.

Amerikaanse visjes onder de „Star Pisces”.

Er staan ons een aantal middelen ten dienste om scheepseigenaren en offshore-lieden op onze activiteiten attent te maken.

Een veelvuldig toegepast middel is het zenden van schriftelijke informatie aan die adressen, die je voor je bedrijf van belang acht. Ons bedrijf maakt van dit middel intensief gebruik door het verzenden van o.a. het Boele-Bulletin, een soort Boele-Nieuws, dat in de Engelse taal is gesteld.

Een ander middel is het deelnemen aan tentoonstellingen. Ook daaraan doen we mee, maar met mondjesmaat. Eén van de tentoonstellingen, waar we echter jaarlijks aan deelnemen is de offshore-tentoonstelling in de Amerikaanse stad Houston.

We kochten Amerikaanse goudvisjes

Eenmaal per jaar is Houston de centrale plaats voor het wereld-offshoregebeuren en elk jaar trekken de bedrijven daar naar toe om aan gegadigden hun produkten te tonen. Niet op papier, maar echt.

Dat valt voor een scheepswerf niet mee. Kijk, als je fabrikant bent van — noem maar iets — stuurraden bijvoorbeeld of reddingmaterialen, wel, dan zet je je spullen op een leuke manier in je stand en je zit geborsteld.

Maar als je schepen maakt... juist, dan ligt de zaak iets moeilijker. De oplossing is om gebruik te maken van scheepsmodellen en de rest aan te vullen met wat grote, pakkende foto's.

Zo doen we dat meestal. Maar dit jaar had onze Houston-stand toch meer in huis dan het gangbare. Twee dingen trokken de aandacht. In de eerste plaats was dat een continu-vertoning van een dia-serie, die heel onze productie van kraanschepen, delen van booreilanden, boorschepen, pontons enz. liet zien. De verbindende tekst werd via een geluidsband met een mooie donkerbruine stem uitgesproken door onze Engelse agent en als achtergrondmuziek waren fragmenten gekozen uit de Piet-Hein-rhapsodie (thema de Zilvervloot) van Peter van Anrooy.

De tweede aandachttrekker was de „Star Pisces”. Onze vaklieden van diverse af-

delingen zorgden ervoor, dat een op kantoor beraamd plannetje in werkelijkheid omgezet kon worden. Het plannetje was om van de duikerklok van de „Star Pisces” een blikvanger te maken.

We zouden een grote tekening van het schip ophangen en vanuit de tekening de duikerklok naar beneden laten gaan.

Echt bewegend uiteraard. Het plannetje voorzag ook nog in een aquarium met visjes, zodat je de klok echt het water in zag gaan.

Zo gebeurde het. Alles werd in eigen werkplaatsen gereed gemaakt, behalve de goudvisjes natuurlijk. Die werden in Houston gekocht tegelijk met wat plastic waterplanten. De Amerikaanse goudvisjes schrokken zich eerst een ongeluk toen ze het duikerklokje voor de eerste keer naar beneden zagen komen, maar weldra raakten ze aan dit staaltje Boelevernuft gewend. Ze aten er geen waterluis minder om.

GIFT VOOR SOCIAAL VOORZIENINGSFONDS

Na de tewaterlating op woensdag 27 april j.l. van de ponton — bouwno. 1060 — is door de rederij een bedrag van f 1000,— gestort in ons Sociaal Voorzieningsfonds als uiting van dank aan het gehele personeel voor de snelle en doelmatige bouw van deze ponton.

Mini-Boelebioscoop aan de kop van onzestand.

„EXCELSIOR” zoekt jongelui voor de drumband

Maar denk er niet te makkelijk over!

Elke muziekvereniging, die zichzelf respecteert, beschikt over een drumband. Want de presentatie van het orkest in de openlucht valt of staat met de blikvanger voor de mars: de drumband, vaak aangevuld met een majorettegroep. Sommige vooruitstrevende orkesten beschikken zelfs over een minirettegroep. Zoals Excelsior!

Het op peil houden van de „bemanning” van een blaasorkest is een doorlopend zorgenkindje voor elk orkestbestuur. Het valt vandaag om de drommel niet mee om mensen warm te krijgen voor het spelen in orkestverband. Men is nu eenmaal ontzettend gemakzuchtig geworden.

Maar als je een instrument wilt leren bespelen kun je gemakzucht wel uit je hoofd zetten, want dat is er niet bij! Oefenen moet je. Reken maar. En noten leren lezen. En leren luisteren. Naar jezelf en naar elkaar. En leren kijken zelfs! Naar de noten op je muziekpartij en tegelijkertijd naar de dirigent.

Eenvoudig is het allesbehalve. Maar wel boeiend.

Bij „Excelsior” lukt het op peil houden van de „orkestbemanning” aardig. Zeker, 't is geen vetpot, maar over het algemeen mag men toch niet klagen. Anders is het gesteld met de drumband, want die heeft de laatste tijd nogal wat aderlatingen ondergaan. Zodanig, dat men de presentatie op straat eigenlijk niet meer aan kan.

En dat zou toch ontzettend jammer zijn. Bolnes zonder een marcherend muziekkorps zou weer wat minder fleur geven aan de dorpsgemeenschap. We verliezen toch al zo veel. Nu onze drumband ook nog? Dat zou jammer zijn, vindt U terecht.

Maar voordat U nu rechtstreeks op een bestuurslid van „Excelsior” afstevent om u op te geven als lid van de drumband, moet U wel een paar dingetjes bedenken.

Trommelen is namelijk minder gemakkelijk dan het lijkt. Als je zo'n drumband op straat ziet marcheren vermoed je helemaal niet, dat heel wat uurtjes oefenen aan die mars voorafgegaan zijn.

Zeker, het bespelen van een trom in een drumband stelt minder hoge eisen dan het bespelen van een blaasinstrument in een orkest. Dat is waar. Maar denk niet te gemakkelijk over de trom. Je moet er in de eerste plaats een goed rythmisch gevoel voor hebben. Je moet leren om de rythmie ook te kunnen lezen vanaf muziekschrift. Je moet de slagtechniek onder de knie krijgen. Je moet exercitie leren. En je moet leren, dat je niet alleen op de wereld bent, maar dat je speelt in groepsverband. Dat stelt weer andere eisen.

Zoals U ziet, eenvoudig is het niet. 't Is dan ook een liefhebberij, waarbij je er vanuit moet gaan dat er wel het een en ander van je gevraagd wordt.

Maar dat is het mooie juist. Iets wat je zo in de schoot geworpen wordt is niet leuk. Moet je daarentegen er zelf wat voor over hebben, welnu, dan geeft het

veel meer voldoening. En je leert wat! Ga nu maar. Ga nu maar naar een bestuurslid en zeg: „Ik wil niet, dat Bolnes zonder drumband komt te zitten. 't Lijkt me trouwens leuk werk (dat is het ook - redactie). Schrijf me maar in. Wat kost zo'n trom?”

Tot je stomme verbazing krijg je dan te horen, dat je de trom — na een oefenperiode — voor niks krijgt! Gewoon in bruikleen.

En je slaat helemaal achterover als je verneemt, dat de kosten van een uniform ook goeddeels voor rekening komen van de vereniging. Je hoeft alleen maar contributie te betalen. Hetzelfde geldt voor de muzikanten.

Hoe is het mogelijk, vraag je je af. Maar heb daar maar geen zorgen over. Die heeft het verenigingsbestuur. Als jij maar mee komt doen. Dan zijn ze allang blij.

Weerzien met de „Forties Kiwi”

Voor het opnemen van een huidschade en het bekijken van enige garantiepunten brachten onze collega's Plokhooij en Koch een bezoek aan de „Forties Kiwi”, terwijl het schip „stand by” lag bij 4 boortorens, welke in produktie zijn in de „Forties”, het oliewingebied in de Noordzee ter hoogte van Aberdeen - Schotland.

Van hun trip het volgende verslag:

We vertrokken van Zestienhoven naar Londen en hadden op het B.P.-Hoofdkantoor een bespreking over de schade en de uit te voeren werkzaamheden.

Van hier vlogen we in gezelschap van de ons welbekende

Mr. Riley naar Aberdeen en we beginnen ons verhaal op het „B.P.-heliport” aldaar.

Voor aflossing van personeel, bevoorrading etc. heeft B.P. een zestal helicopters in charter, welke geregeld heen en weer vliegen tussen de vaste wal, de 4 boorplatforms en de „Forties Kiwi”. Vóór het vertrek worden we net als voor een normale vliegtocht „ingecheckt” en moeten we een oranjekleurige waterdichte overall aan, welke dubbeldoeks is uitgevoerd en met klitband afgesloten kan worden rond de enkels en de polsen. De bedoeling hiervan is dat, wanneer men bij een noodlanding eventueel te water raakt, er een warmte-isolerend luchtkussen ontstaat in de overall, zodat het lichaam niet te snel afkoelt in het koude zeewater.

't Zijn grote helicopters, waar zo'n 30 personen in kunnen met daarbij nog de benodigde bagage en vracht.

We stappen in, krijgen de nodige instructies en moeten een zwemvest aan. Een hoop lawaai als de motor gestart wordt, even warm draaien en al snel komen we los van de grond. Daar het weer niet zo best is, miezerige regen en winderig, is het zicht niet zo best, maar aangezien we niet zo hoog vliegen, zien we toch wel het één en ander van het Schotse landschap.

We passeren de kustlijn en zien een vissersscheepje op de kust dat schipbreuk geleden heeft. We vliegen een paar honderd meter boven zee en zien 1½ uur lang niet veel anders dan golven, wat vissersschepen en meeuwen die onder ons boven de golven zweven.

Als je tijdens de verbouwingsperiode vele malen langs een werftrap aan boord geklommen bent is het een vreemde gewaarwording om per helicopter aan boord afgezet te worden. Aan de werf leek het helicopterdek groot, maar als je er op een flinke hoogte boven hangt is 't een akelig klein plekje op het achterschip met rondom een onafzienbare wateroppervlakte.

We cirkelen een klein verkenningsrondje en zetten eerst 2 aflossers op „Charly”, één der 4 boortorens.

Weer de lucht in en dan hangen we boven de „Forties Kiwi”.

Aan de rimpels op 't wateroppervlak zie je hoeveel wind de „wentelwiek” veroorzaakt. Een lichte plof en we staan op het dek.

De luiken gaan open en in snel tempo worden kisten met materiaal uit- en ingeladen.

De mensen, die afgelost worden stappen in en binnen de kortste keren is de „Chopper” al weer in de lucht.

Pijlen wijzen ons de weg naar het „Heli-office”. We schudden handjes met oude bekenden, trekken onze „vliegpakken” uit en krijgen bij de hoofdmachinist een drankje. Mis, geen borreltje of ander soort alcoholische drank, want ingevolge de voorschriften is er geen druppel alcohol aan boord. Alleen limonade en dergelijke troep.

We zijn trouwens — voor we in de heli stapten — al op drank gecontroleerd, zodat er geen flesje aan boord gesmokkeld kan worden. Eén ding is duidelijk. Men is vol lof over

de Kiwi. Geen problemen van betekenis — alles functioneert prima. Aan SB zijde zit een flinke huidschade en zijn de houtfenders weggenomen.

Een leuk karweitje. Verder zijn er plannen om het helidek uit te breiden. We brengen de nacht aan boord door.

De vlammen van de verbrandingsresten boven de platforms zijn een fantastisch gezicht in het donker.

Er zijn 4 platforms in produktie en de olie wordt via een pijpleiding onder water over de zeebodem zo'n 300 km ver naar het vaste land van Schotland gepompt. Er zijn ver gevorderde plannen om de warmte welke met de „eeuwige vlam” verloren gaat te gebruiken om uitlaatgassen turbines aan te drijven, welke dan de energie kunnen leveren voor het aandrijven van de pompen.

Aan boord zelf is het een tamme boel. De mensen zijn 14 dagen aan boord en 14 dagen met verlof en lopen wachten van 12 uur op, 12 uur af.

Aangezien de bemanning, die vrij van wacht is al vroeg te kooi kruipt, liggen wij ook al vroeg onder de wol. De volgende morgen na 't ontbijt maken we ons weer gereed voor de terugtocht en om 10 uur worden we weer afgehaald. De vlucht terug gaat sneller omdat we wind mee hebben en het is flink mistig. Na ruim een uur landen we weer in Aberdeen en nemen een kijkje in de stad omdat ons vliegtuig voor de terugreis pas in de namiddag vertrekt. De vissershaven van Aberdeen ligt vol supply-schepen van diverse nationaliteiten. Hotelruimte is bijna niet te vinden, want alle beschikbare ruimte is in gebruik door de „Offshore” en de prijzen zijn de laatste jaren door al deze „oliebedrijvigheden” omhoog geschoten. Een Schotse whiskey is daar nota bene duurder dan bij ons in Holland.

Inmiddels werd enkele weken geleden de noodzakelijkheid van een brandpreventieschip als de „Forties Kiwi” nog eens extra benadrukt, toen voor de Noorse kust een oliespuiter ontstond. U herinnert zich dat nog wel van de televisiebeelden, nemen we aan.

Dat ongeluk werd er oorzaak van, dat de „Forties Kiwi” later naar Boele ging om schadereparaties te ondergaan dan aanvankelijk de bedoeling was.

DE JUBILARISSEN VAN DE MAAND

Ook de afgelopen periode gaf weer een aantal 40-jaar jubilarissen te zien. Wel niet zoveel als de vorige maal (we mochten er toen zeven vermelden), maar de drie, die we nu voor het voetlicht halen, leveren toch ook weer het bewijs dat ons bedrijf een hechte kern van trouwe medewerkers bezit.

We zijn daar wel een beetje trots op en terecht. Want, hoewel de waarde van „bedrijfstrouw” niet in cijfers valt uit te drukken, is toch duidelijk, dat deze lange dienstverbanden aan het bedrijf een fundament geven, dat mede bepalend is voor zijn totale vermogen. We zijn gauw geneigd om deze factor als een vanzelfsprekende zaak te beschouwen. We praten over het bezit van dokken, hellingen, kranen, machines. Vergeet echter het belangrijke bezit van een typische Boele-kern niet, want zonder dat zouden we geen dokken en hellingen hebben.

De jubilarissen, die in de afgelopen periode hun 40-jarig jubileum herdachten waren achtereenvolgens:

Aart van de Wetering.

Hij begon — zoals zovelen — zijn loopbaan met het toen gebruikelijke heten van klinknagels. Waarna hij zich ontwikkelde tot zijn huidige functie van zelfstandig ijzerwerker in de afdeling reparatie.

Lange jaren woonde hij met (gehandicapte) vrouw te Bolnes, maar is sinds enige tijd woonachtig in het Prunusplantsoen 129 te Ridderkerk. Zijn leeftijd is 56 jaar.

Arie van Deelen

is onze bekende man achter het aambeeld in de smederij, waar hij het ijzer smeedt als het heet is.

Aanvankelijk werd hij tewerkgesteld bij de spantenbuigers, maar later ging hij over naar de smederij, waar hij al snel uitgroeide tot een zelfstandig smid.

Hij is nu 61 jaar, werkt halve dagen en woont in de Spuistraat 475 te Bolnes (waar eerst jubilaris v. d. Wetering woonde!).

A. van Deelen.

A. van de Wetering.

Bastiaan van den Burger.

Hij begon in 1937 als hulp-ijzerwerker. In 1945 — na zijn gedwongen verblijf in Duitsland — kwam hij bij de electriciëns. Zijn nauwgezetheid maakte hem bij uitstek geschikt voor de verzorging van de elektrische materialen en gereedschappen en daarom kenden wij hem vele jaren als „Bas van het electrisch magazijn”.

Sinds 1959 is hij verantwoordelijk voor het lasdraadmagazijn. Bas (59) woont aan de La Reystraat 84 te Bolnes.

Loco-burgemeester C. J. v. d. Berg reikte op 23 mei 1977 in de directiekamer de Koninklijke onderscheiding uit.

B. van den Burger.

Bedrijfsschool kreeg ouderbezoek

Een nieuw begrip heeft dit jaar zijn intrede gedaan bij onze afdeling Opleiding en Vorming: een ouderdag.

Lange tijd is het een jaarlijkse gewoonte geweest om het bedrijfsschooljaar af te sluiten met een feestavond, waarbij als vaste onderdelen een officiële diploma-uitreiking en een cabaretprogramma ten tonele werden gevoerd.

Voorafgaand aan de feestavond werd men in de gelegenheid gesteld om producten te bekijken, die door de jongens in de loop van het studiejaar waren vervaardigd.

We gaven het de naam: Leerschooltentoonstelling.

Deze opzet heeft jarenlang goed gefunctioneerd, maar toch ging men bezwaren voelen. Zowel tegen de tentoonstelling als tegen de feestavond. Een van de bezwaren tegen de tentoonstelling was onder andere, dat er te weinig gelegenheid voor de leer-

meesters was om met de ouders van gedachten te wisselen over de ervaringen, die over de leerling zijn opgedaan en over tal van vragen, die in verband met de opleiding wederzijds zijn opgeroepen.

De feestavond werd — terecht — afgeschaft.

Het contact met de ouders bleef weliswaar door huisbezoek van de leermeesters bewaard, maar bij die gelegenheid kwam toch vaak de wens naar voren, dat de ouders graag een kijkje zouden willen nemen op de plaats waar hun zoon werkzaam is.

Een voorstel vanuit de Jongerencommissie, dat het instellen van een ouderdag behelsde, werd daarom direkt door het bedrijf overgenomen en kreeg gestalte op zaterdagmorgen 14 mei j.l.

En het bleek al gauw, dat deze nieuwe gang van zaken volledig aan de verwach-

Ongedwongen napraatje.

tingen beantwoordde. De belangstelling was heel groot.

Eerst vond een ontvangst in de kantine plaats, waarna men in kleine groepjes naar de diverse bedrijfsschoolafdelingen vertrok. Onder begeleiding van de leermeesters kon men tevens het bedrijf bekijken.

Na terugkomst in de kantine kon men onder het genot van een drankje nog een ongedwongen napraatje maken en... ja... dat is het wel. Dit blijven we zo doen, want het is goed bevallen.

Spanjaarden verkenden een stuk Holland

Zoals gebruikelijk maakten we ook dit jaar (7 mei) weer een busreis met onze Spaanse medewerkers en hun gezinnen.

Om 08.00 uur precies vertrokken we met een groep van ± 30 personen vanaf de kantine aan de Benedenrijweg.

Het weer was bijzonder prettig: niet te warm, maar een vrolijk zonnetje begeleidde ons naar Treslong in Hillegom, waar we koffie met gebak gebruikt hebben.

Onder luid gezang reden we om 10.00 uur Amsterdam binnen, waar een gezellige zaterdagse drukte heerste.

Na een half uurtje kwamen we bij de aanlegsteiger van rederij Kooij, waarvandaan we een rondvaart door de grachten hebben gemaakt.

Deze rondvaart duurde een uur en, mede door het mooie weer, was deze erg geslaagd.

Vervolgens zijn we naar een pannenkoekenhuis gereden, waar we ons tegoed hebben gedaan aan een heerlijke lunch, o.a. natuurlijk bestaande uit het typisch Hollandse gerecht „pannekoeken”, die daar in vele variaties verkrijgbaar waren, b.v. met appel, kaas en ham, naturel, met spek.

Het volgende programmapunt was een bezoek aan Scheepvaartmuseum Kromhout; het eigenlijke museum was wegens ver-

bouwing gesloten maar een gedeelte van de spullen was tijdelijk ergens anders ondergebracht, zodat we dat gedeelte konden bezichtigen terwijl we een enthousiaste uitleg kregen van een oud-kapitein.

Zo vertelde hij ons nauwkeurig de werking van motoren en de ouderwetse trekshuit.

Daarna vertrokken we naar onze laatste bestemming voor vandaag, het plaatsje Hoorn.

De chauffeur was zo vriendelijk om via Volendam te rijden — op veler verzoek — en omdat we nog tijd over hadden bood

dat gelegenheid via binnenweggetjes te gaan.

In Hoorn kregen we anderhalf uur de tijd om een wandeling te maken, bijvoorbeeld langs de haven, door het oude centrum of over de markt, en om 17.30 uur arriveerden we bij het restaurant waar we het diner zouden gebruiken.

Het diner was geheel naar Spaans recept bereid en werd dan ook met enthousiasme begroet.

Daarna stapte iedereen moe en voldaan in de bus en om 22.00 uur stopten we weer zingende voor de kantine van Boele.

Gira de los espanoles 7 de mayo de 1977

Como cada año tambien este año hacíamos una gira con nuestros colaboradores españoles y sus familias.

A las 08.00 horas en punto partíamos con una grupa de más o menos 30 personas de la cantina Benedenrijweg.

El tiempo hacía muy agradable; no mucho calor, pero mucho sol nos acompañaba a Treslong en Hillegom, donde hemos tomado café con pastelería.

Cantado en voz alta entrabamos a las 10.00 horas en Amsterdam donde el movimiento agradable estaba característico para el sábado.

Despues media hora veníamos al embarcadero de compañía naviera Kooij, de donde hemos hecho un viaje en barco por los canales.

Esta pequeño viaje tardía una hora y, tambien por el buen tiempo, ésto gustaba mucho.

Entonces veníamos a la „pannekoekenhuis”, un restaurante, donde hemos tomado el almuerzo, entre otros existente en el plato típico holandés estando „pannekoeken”, que se podía comer allí en muchas variedades, por ejemplo con manzana, con queso y jamón, con lardo.

El próximo parte del programa estaba una visita al Scheepvaartmuseum Kromhout: el museo original estaba cerrado a causa de una reconstrucción, pero un parte de los casos temporal estaba puesto en otra parte, mientras un capitán que fue explicó con mucho entusiasmo.

Nos contaba exacto el uso de unos motores y la antigua embarcación que navega a la sirga.

Despues partíamos a nuestro último destino de ese día, el pueblo Hoorn. El chauffeur estaba tan amable ir por Volendam y porque teníamos bastante tiempo íbamos por caminos interiores.

En Hoorn teníamos hora y media tiempo para dar un paseo, por ejemplo a lo largo del puerto, por el centro antiguo o por el mercado, y a las 17.30 horas entrabamos en el restaurante donde tomaríamos la cena.

Esta comida estaba preparada según receta española y nos gustaba mucho.

Finalmente cada uno subió muy cansado al autobús y a las 22.00 horas nos parabamos cantando delante de la cantina de Boele.

Verslag van de Vergadering van de Ondernemingsraad gehouden op donderdag 12 mei 1977

Aanwezig:

de heer Joh. Boele, voorzitter
de gekozen leden, de heren:

P. Tuk, secretaris
R. Ameneiro Valle
M. J. de Bel
M. G. W. ten Bosch
A. Euwijk
J. G. Geutjes
F. A. A. Grootveld
Joh. Harreman
M. Hollander
W. H. Langestraat
J. van Sinderen
R. Veerman
B. L. de Weerd
B. Westerbeek.

De heer H. Dokter was verhinderd.

Van de Jongerencommissie was de secretaris, de heer P. v. d. Waal, als toehoorder aanwezig.

Voorts waren aanwezig de heren:

G. J. Cieraad
J. Th. Küppens Groot, notulist

1. OPENING

Te 09.45 uur opent de voorzitter de vergadering.

Hij verwelkomt alle aanwezigen en stelt de gekozen leden voor punt 2 van de agenda „Mededelingen van de voorzitter” niet nu als een apart agendapunt te behandelen.

De verschillende mededelingen, welke hij wil doen, slaan op diverse zaken, die in het verder verloop van deze vergadering ter sprake zullen komen, o.a. bij de agendapunten 7 en 8. De gekozen leden gaan met het voorstel accoord.

De voorzitter gaat dan over naar punt 3 van de agenda.

3. BEHANDELING VAN HET VERSLAG VAN DE ONDERNEMINGSRAADSVERGADERING VAN 9 FEBRUARI 1977

pag. 1. De voorzitter deelt de gekozen leden mede dat op de aanvraag voor een bouwvergunning voor een was- en kleedlokaal bij de lasloods west afwijzend is beschikt.

Met de door ons gedachte situering zouden wij buiten de rooilijn komen.

Tegen deze beslissing hebben wij onze bezwaren ingebracht.

Bevreemding wekt deze afwijzing wel; destijds werd ons een bouwvergunning verleend voor de bouw van een bergloods, op dezelfde plaats, met dezelfde oppervlakte ook buiten de bestaande rooilijn komende. Onduidelijk is waarom nu voor een zo dringend noodzakelijke voorziening als een was- en kleedlokaal geen bouwvergunning wordt verleend.

Nagegaan wordt welke stappen wij nu kunnen ondernemen.

Door een der gekozen leden wordt gevraagd, of een verplaatsbare was- en kleedgelegenheid geplaatst zou kunnen worden, waardoor tenminste een voorlopige oplossing wordt bereikt.

De voorzitter zegt toe, dit met het Hoofd van de Technische Dienst te zullen openen.

Er zal mogelijk wel een samenhang zijn met de dijkplannen, zo meent de voorzitter. Hij geeft dan een nadere uiteenzetting over die plannen. In dit verband geeft hij ook een nadere toelichting op het bestaande plan tot het maken van een produktiestraat in het verlengde van de lasloods, met tussenopslag, met voorbereidingsafdeling, platen- en profielopslag.

Aan de uitvoering van dit plan liggen niet alleen kostenbesparende aspecten ten grondslag. Effectuering zou een grote bijdrage voor het behoud van de werkgelegenheid betekenen.

Een der gekozen leden vraagt de voorzitter de secretaris van de stappen, welke nu ondernomen zullen worden in verband met de afwijzende beschikking op de hoogte te houden.

pag. 2. Ondanks het toch duidelijk gestelde verzoek was op 1 april j.l. van ongeveer 400 medewerkers nog geen vakantieaanvraag ontvangen, zo merkt de voorzitter op. Inmiddels hebben nog wel ongeveer 300 medewerkers gereageerd naar aanleiding van een herinnering.

Het is nu wel zo, dat de medewerkers vrijelijk het tijdvak van hun vakantie kunnen bepalen, maar wij moeten toch wel tijdig weten hoe de personeelsbezetting gedurende de maanden juni, juli en augustus zal zijn. Het zou te betreuren zijn indien wij weer terug zouden moeten gaan naar het vaststellen van een collectieve vakantieperiode, omdat een te groot aantal medewerkers aan een andere regeling niet vlot wil meewerken.

pag. 3. Een der gekozen leden refereert aan het rapport over de organisatie van de machinefabriek.

Hij merkt op, dat voor kort er altijd een vaste machinist voor de portaalkraan in de machinefabriek was. Sedert enige tijd is dat niet meer het geval. Deze kraan wordt dan eigenlijk door niet geheel deskundigen bediend, en dat lijkt het lid ongewenst.

De voorzitter antwoordt dat dit met de Algemeen Hoofdbedrijfsleider en met de Hoofdbedrijfsleider van de machinefabriek zal worden besproken.

De heer de Jong maakt momenteel een overzicht van een aantal principiële zaken uit dit rapport, welke zaken het gehele bedrijfsgebeuren omvatten. De voorzitter is van mening dat daarna dit rapport in een ondernemingsraadsvergadering aan de orde kan worden gesteld.

Een der gekozen leden vraagt of de gebruiksaanwijzing voor de apparatuur, bestemd voor het gebruik in besloten ruimten, alwaar lekkende zuurstofslangen gevaar kunnen opleveren, reeds geschreven is.

De voorzitter antwoordt, dat een publicatie op te nemen in het Boele Nieuws over deze zogenaamde Apex-oxyma-ventielen, gereed is. Deze zal met foto's verduidelijkt worden. Er moeten nog enige kleine aanvullingen worden geschreven. Omtrent de wijze van het ter beschikking stellen van de appara-

tuur zal dan gelijktijdig worden bericht.

Op een vraag hoe het staat met het rapport omtrent het transport antwoordt de voorzitter, dat van het Raadgevend Adviesbureau Zuidema enige dagen terug het in uitzicht gestelde rapport is ontvangen. Meer dan tot een vluchtige kennisneming is het nog niet kunnen komen.

Het is ongetwijfeld een urgente zaak, die wij met voorrang hopen te kunnen behandelen.

Binnen een niet al te lange termijn moet het in een OR-vergadering ter bespreking kunnen komen.

pag. 4. Er ontstaat enige discussie omtrent de publicatie van de verslagen. Ondanks de soms zeer korte tijdsspanne, welke er is tussen een vergadering en het verschijnen van het Boele Nieuws blijft het toch wel zaak, dat het verslag vóór publicatie de notulencommissie passeert.

Een der gekozen leden verwijst naar het op pag. 4 van het in bespreking zijnde verslag ook genoemde rapport terzake van de functieclassificatie.

Hij zou gaarne vernemen, welk standpunt wordt ingenomen en of de betrokken commissie haar werkzaamheden kan voortzetten.

De voorzitter zegt dat ongetwijfeld op de vele vragen een antwoord moet worden gegeven, maar dan moeten er wel zinnige antwoorden kunnen worden gegeven.

Vragensteller is de mening toegedaan, dat een aantal punten met betrekking tot de werkclassificatie wel afgehandeld zou kunnen worden.

De heer Cieraad meent dat inderdaad een aantal zaken er uitgelicht zou kunnen worden om die dan nader te bezien.

Gevraagd wordt, of dit voorrang kan verkrijgen.

De voorzitter zal hiernaar een onderzoek doen instellen.

Het geschrevene ter zake van de fiscale maatregelen met betrekking tot diverse vergoedingen roept, zo veronderstelt de voorzitter, wel geen verdere vragen meer op. Eveneens m.b.t. de gehele problematiek van de verstrekkingen. Eén zaak zou hier nog moeten worden besproken en wel een vergoeding voor tekengereedheid.

In de Kleine Kommissie is dit reeds aan de orde geweest en in de vergadering van 25 april j.l. is een definitieve regeling voorgesteld. Op verzoek van de voorzitter licht de heer Cieraad e.e.a. nog toe.

In overleg met de leiding van de tekenkamers is nagegaan, wat zo het verbruik aan tekengereedheid is. Het werd over een periode van vijf jaren bezien. Er werd een totale uitgave berekend van ongeveer f 400,— hetgeen neerkomt op ± f 80,— per jaar.

Uitgaande van de 60/40 verhouding is besloten jaarlijks een bedrag van f 50,— aan ieder der daarvoor in aanmerking komende medewerkers ter beschikking te stellen en wel in de loop van de maand januari.

De onderhavige betaling is zuiver een gedeeltelijke vergoeding van de beroepskosten, welke de betrokken medewerkers hebben. Bovendien is deze vorm gekozen om de

zaak administratief zo eenvoudig mogelijk te houden.

Deze regeling, terugwerkend tot 1 januari 1977, zal gelden voor de medewerkers van de tekenkamers scheepsbouw en machinebouw, met uitzondering van hen, die geen tekenwerk verrichten.

Deze regeling zal ook gelden voor één medewerker van de afdeling begroting nieuwbouw en één tekenaar van het bouw-bureau.

Door een der gekozen leden wordt opgemerkt, dat ongetwijfeld ook nog medewerkers van het bedrijfsbureau scheepsbouw voor deze vergoeding in aanmerking dienen te komen.

De voorzitter zegt toe aan deze opmerking aandacht te zullen laten geven.

Met de regeling wordt overigens accoord gegaan.

pag. 6. Een der gekozen leden vraagt hoe het staat met een aanpassing van de vergoedingen aan onze gediplomeerde EHBO'ers.

De voorzitter zegt dat er op de BGD een cursus EHBO wordt gegeven. In de loop van de maand oktober 1977 zullen de deelnemers examen doen.

Hij meent, dat wij vóór dat tijdstip moeten beslissen, wat ten aanzien van de vergoeding aan EHBO'ers nog kan worden geregeld. Bij onze overwegingen kunnen wij dan ook met de nieuw-gediplomeerden rekening houden.

pag. 5. Uiteringen uit het Sociaal voorzieningsfonds.

Een der gekozen leden meent dat in deze OR-vergadering het door het bestuur van het fonds besprokene ten aanzien van de in de uiteringen aan te brengen wijzigingen en de door de gekozen OR-leden gedane aanbevelingen, na op schrift te zijn gesteld, ter discussie zouden worden gesteld.

De heer Cieraad herinnert zich een dergelijke toezegging niet.

De voorzitter vraagt hem dan een uiteenzetting te willen geven.

Artikel 2 - Verzuim ten behoeve van gezinsleden.

De regeling is thans als volgt:

Indien tijdens ziekte van de echtgenote geen hulp voor het gezin kan worden verkregen en de medewerker in verband daarmee moet verzuimen wordt als regel $\frac{2}{3}$ van de door hem verzuimde uren vergoed. Om voor deze vergoeding in aanmerking te kunnen komen dient dit verzuim op de eerste verzuimdag 's morgens voor 10 uur bij de salarisadministratie te worden gemeld.

Indien het noodzakelijk is de echtgenote of kinderen naar een specialist te vergezellen geldt dezelfde regeling.

Door het bestuur van het sociaal voorzieningsfonds is een wijziging voorgesteld die met de leden van de Kleine Commissie is besproken. De wijziging houdt in, dat voortaan, indien tijdens ziekte van de echtgenote geen hulp voor het gezin kan verkregen worden en de medewerker in verband daarmee moet verzuimen, als regel maximaal 3 uren per dag worden vergoed. Slechts dan, als met concrete gegevens kan worden aangetoond dat verzuim dringend noodzakelijk is en niet te vermijden valt kan, dit ter beoordeling van het bestuur, iets meer tijd worden vergoed.

Indien het noodzakelijk is om de echtgenote of de kinderen te vergezellen naar een

specialist zal de helft van de verzuimde uren, echter tot een maximum van 2 uren, worden vergoed.

Op de aanvraag zal duidelijk vermeld dienen te worden, dat het bezoek de echtgenote of een der kinderen betreft.

Een der gekozen leden merkt op, dat afgesproken is dat bij uitzondering tot maximaal $5\frac{1}{2}$ uur zou kunnen worden vergoed en niet „iets meer”.

De heer Cieraad vindt de opmerking terecht en meent, dat de betrokken zin anders geredigeerd moet worden.

Waarom, zo vervolgt hij, heeft het bestuur tot deze wijziging besloten. Wel, uit ervaringen weet het bestuur, dat de noodzaak van dit verzuim moeilijk te beoordelen valt en dat in een aantal gevallen te gemakkelijk op deze vergoeding aanspraak wordt gemaakt.

Gezien ook de totale vermogenspositie van het fonds heeft het bestuur gemeend, dat juist hiervoor een zekere beperking aangebracht moet worden.

Datzelfde geldt ook voor de vergoeding van verzuim nodig om gezinsleden bij bezoeken aan een specialist te vergezellen.

De redenen, waarom de medewerker meent te moeten verzuimen zijn in vele gevallen menselijk en geheel begrijpelijk. Toch zal het in vele gevallen mogelijk zijn, dat niet de medewerker maar diens echtgenote het kind vergezelt. Wanneer het erom gaat, dat de medewerker echtgenote of kind naar de specialist, naar de polikliniek etc. zelf wil brengen met de eigen auto is dat volkomen te begrijpen. Dan echter is er geen medische noodzaak aanwezig maar is alleen het gemak en gebruik van het eigen vervoermiddel reden omdat anders van het openbaar vervoer gebruik moet worden gemaakt.

Wij vragen ons af, moet de zo verlette tijd dan door het sociaal fonds gedragen worden?

Deze toelichting geeft de gekozen leden aanleiding tot discussie.

Naar voren komt nog de vraag of de medewerker verplicht is zich eerst tot een hulpverlenende instantie, ingeval gezinshulp i.v.b. met de ziekte van de echtgenote noodzakelijk is, te wenden.

Hierop wordt geantwoord, dat in principe deze verplichting bestaat. Maar niet in alle gevallen zal die hulp (dadelijk) verkregen kunnen worden.

De voorzitter wil gaarne hier eens naar voren brengen, dat wij ons gelukkig mogen prijzen met de wijze, waarop de bestuursleden van het Sociaal Voorzieningsfonds zich steeds van hun vrijwillig op zich genomen taak kwijten.

De BGD zal, zo vervolgt de heer Cieraad, periodiek b.v. elke week, een opgave van die medewerkers krijgen, die voor bezoek aan huisarts en/of specialist verzuimden. Zo nodig kan dan, mede in het belang van de medewerker zelf, hieraan extra aandacht gegeven worden.

Een tweede wijziging betreft de vergoeding ter zake van de aanschaf van brillen. Deze uitgaven hebben in de laatste jaren het bestuur grote zorgen gegeven.

De grote stijging van die uitgaven is veroorzaakt door de ontwikkelingen, welke zich op dit terrein hebben voorgedaan. Ten aanzien van de vergoeding van de aanschaffingskosten van een montuur zijn er, ondanks de wel zeer forse prijsontwikkelingen, geen problemen.

Hiervoor is altijd een vast bedrag toegekend.

Ten aanzien van de bijdrage in de kosten van de glazen ligt het beduidend anders. Niet alleen door technische ontwikkelingen maar ook door een zekere mode-trend, lopen die kosten zo hoog op.

Wij denken hierbij aan gekleurde glazen, ontspiegelde en/of gecoatete glazen, zelfkleurcorrigerende glazen, dubbel-focus glazen, e.d.

In de huidige regeling geldt, dat een vergoeding wordt gegeven voor standaardglazen. In de rekeningen is zelden na te gaan, hoe de uiteindelijke prijs is samengesteld. Uniformiteit in de berekeningen en in het kasbewijs of rekening is er niet.

In een aantal gevallen heeft het bestuur het gevoel dat de vergoeding, op grond van de beschikbare gegevens te hoog is.

Na veel wikken en wegen is nu besloten tot vaste vergoedingen over te gaan. Onderscheid zal daarbij worden gemaakt tussen gewone glazen en dubbel-focus glazen.

Voor normale glazen zal 90% van de kostprijs worden vergoed, tot een maximum van f 40,— per glas.

Voor dubbel-focusglazen geldt een maximum van f 80,— per glas.

Het is het Bestuur van het Sociaal Fonds bekend, dat voor enige medewerkers een afwijkende vergoedingsregeling gewenst is. Daarmee zal het Bestuur natuurlijk rekening houden.

Tenslotte is nog een wijziging aangebracht in de hoogte van de vergoeding bij aanschaf of vernieuwing van een kunstgebit.

Verplicht verzekerde medewerkers ontvangen thans een vergoeding in de kosten van 50% tot een maximum van f 75,—; de niet verplicht verzekerde medewerkers ontvangen een vergoeding van 50% met een maximum van f 300,—; beide vergoedingen voor aanschaf van een volledig gebit.

Gezien de sterk gestegen aanschaffingskosten worden deze vergoedingen verhoogd en wel tot f-125,— resp. f 400,—.

Met de invoering van deze wijzigingen is gewacht tot een en ander in een OR-vergadering zou zijn toegelicht.

De voorzitter veronderstelt dat na de gegeven toelichting nu op korte termijn betrokken artikelen resp. artikelonderdelen herschreven kunnen worden. Zij kunnen dan in een komende vergadering van de Kleine Commissie beoordeeld worden en wanneer deze daar goedgekeurd zijn, kunnen zij gepubliceerd worden.

De vergadering is daarmee accoord.

pag. 7. De voorzitter refereert aan het geschrevene terzake:

Vrijwillige uitkering bij pensionering en bij vervroegde pensionering.

Bij het begin van de vergadering is aan de leden een stuk omtrent vervroegd uitreden overhandigd.

Volgende week zullen ons nog verdere stukken door de Stichting Uittreden Metaalindustrie (SUM) worden gezonden, terwijl inmiddels door ons om toezending van de benodigde aanvraagformulieren is verzocht. Welke bestanddelen van het looninkomen in aanmerking komen voor de 85% berekening zal dan volgende week blijken.

Desgevraagd deelt de heer Cieraad mede, dat met iedere medewerker, die voor deze regeling in aanmerking komt, gesproken zal worden en wel door een medewerker van de afd. Personeelszaken, die daarmee speciaal belast is geworden.

Het is wel zo, dat wanneer het bedrijf accoord gaat met het vrijwillig uitreden en de medewerker besloten heeft van de regeling gebruik te maken, deze beslissing onherroepelijk is. Hij mag dan tot zijn 65ste verjaardag niet meer in loondienst werkzaam zijn.

Gevraagd wordt, of voor die medewerkers ook onze regeling „uitkering bij vervroegde pensionering” pag. 8 van het verslag, dat wij nu bespreken, blijft gelden.

De voorzitter antwoordt, dat daarover van gedachten kan worden gewisseld, zodra de in uitzicht gestelde informatie is ontvangen. Gezien enkele opmerkingen van een der gekozen leden aangaande het in het verslag vermelde omtrent de verwarming van de lasloods west merkt de voorzitter op dat het gewenst is dergelijke zaken direct onder de aandacht te brengen. Zeker moet niet tot een vergadering gewacht worden.

Er zijn geen verdere vragen resp. opmerkingen omtrent dit verslag, zodat de voorzitter agendapunt 4 aan de orde stelt.

4. BESPREKING VAN DE VERSLAGEN VAN DE VERGADERINGEN VAN DE KLEINE KOMMISSIE

De verslagen van de vergaderingen, gehouden op 24 januari en 28 februari 1977 geven geen aanleiding tot vragen noch tot opmerkingen.

Verslag van de op 28 maart 1977 gehouden vergadering.

Een gekozen lid merkt op, dat de laatste alinea op pag. 4 niet geheel correct is. Zoals in de KK-vergadering reeds besproken, moet het niet zijn „WAO-uitkeringen” maar „WAO uitkering”; voorts dat het niet „correct zijn” maar „correct is” dient te zijn. Dit lid heeft omtrent deze correcties niets in het verslag van de vergadering van 25 april kunnen terugvinden, hetgeen zeer betreurd wordt door hem. Hij vraagt om daar toch nog aandacht aan te besteden. Hetgeen hiermede geschied moge zijn.

Verslag van de KK-vergadering van 25 april 1977.

De secretaris vraagt, of dit verslag niet beter in een volgende OR-vergadering kan worden behandeld. Het is namelijk nog niet in de Kleine Kommissie besproken.

De voorzitter meent, dat wij wel kunnen nagaan of er daarin gesproken wordt over zaken, welke des ondernemingsraads zijn. Formeel kan het verslag in een volgende OR-vergadering dan afgehandeld worden. Gevraagd wordt, of bij de Jong B.V. nieuw personeel zal worden aangenomen of welke andere maatregel overwogen wordt, nu het aantal medewerkers bij de Jong nogal sterk is afgenomen.

De voorzitter kan de bij het gekozen lid ontstane ongerustheid gelukkig wegnemen, door te verklaren (zie overigens punt 2 van het verslag van de KK-vergadering van 28 maart j.l.) dat bedoeld is „het aantal medewerkers van Boele, dat bij de Jong B.V. te Schiedam werkzaam is...” etc.

De secretaris merkt dan op, dat het verslag van de laatste vergadering van de JC op de agenda gemist wordt. Hij meent, dat dit verslag nog niet in een OR-vergadering is behandeld.

Het prijkt niet op de agenda, zo antwoordt de voorzitter hem omdat bedoeld verslag nog niet in een vergadering van de Jongerencommissie is behandeld.

De secretaris vraagt dan of van de op donderdag 7 april j.l. gehouden bespreking een verslag geschreven is.

Hem wordt geantwoord, dat er geen verslag geschreven is omdat het geen reguliere vergadering was.

Wel is er van die bespreking een notitie geschreven, welke alsnog aan de gekozen leden ter kennis kan worden gebracht.

Nu dit agendapunt is afgehandeld wil de voorzitter voor de lunch nog een enkel punt behandelen.

Omtrent het jaarverslag 1976 deelt hij mede, dat afgesproken is, dat vrijdag 20 mei a.s. de kopy naar de drukkerij gaat en dat het jaarverslag 1976 op vrijdag 10 juni a.s. per post verzonden zal dienen te worden.

De tussentijd wordt benodigd voor drukproeven, het aanbrengen van correcties daarop, etc.

Het ligt in de bedoeling dit jaarverslag 24 juni a.s. in een OR-vergadering te behandelen.

Het is de gekozen leden reeds bekend dat Ir. W. E. R. van Herwijnen als lid van de Raad van Commissarissen aftreedt. Hij zal als voorzitter worden opgevolgd door de heer mr. J. A. Reus.

Te 12.00 uur wordt de vergadering voor de lunch onderbroken. Hervatting te 12.45 uur.

5. PERSONEELSHANDBOEK

De voorzitter toont de leden het definitieve ontwerp.

Door enige noodzakelijk gebleken wijzigingen, die nog in enkele teksten moesten worden aangebracht en enkele aanvullingen is de omvang wat toegenomen.

De getoonde map bevat de laatste drukproef. Deze proef moet nog wel gecorrigeerd worden.

Als de levertijd van de mappen kan worden aangehouden zal de uitgifte van het Personeelshandboek begin juli a.s. kunnen plaatsvinden.

6. SCHOLING VAN DE GEKOZEN LEDEN

De voorzitter zegt vernomen te hebben, dat de heer v. d. Laan, cursusleider van Kerk en Wereld, inmiddels met de gekozen leden een gesprek heeft gehad omtrent mogelijke onderwerpen, die in de cursus behandeld kunnen worden.

De secretaris zegt, dat de gekozen leden een enquêteformulier hebben ontvangen. Hij stelt de voorzitter een exemplaar ter hand. Aan de hand van de gegeven antwoorden zal het programma van de komende cursus definitief worden vastgesteld.

Op maandag 20 juni a.s. zal de cursusleider het volgende gesprek met de gekozen leden hebben.

De voorzitter zegt dan, dat er geen bezwaren zijn tegen bijwoning van een OR-vergadering door de heer v. d. Laan b.v. een, die gehouden wordt in de maand augustus of september.

Bij de opening van de cursus zal hij gaarne aanwezig zijn, zegt de voorzitter. De gekozen leden stellen het op prijs, wanneer ook enige andere functionarissen deze cursus meemaken.

Of een dagvergoeding aan de deelnemende gekozen leden kan worden gegeven zal de voorzitter t.z.t. laten weten.

7. BELEIDSPLAN SCHEEPSBOUW

De voorzitter brengt naar voren, enige notities en vragen met betrekking tot dit onderwerp van de secretaris namens de gekozen leden te hebben ontvangen.

De voorzitter zet dan uiteen hoe men gekomen is tot de inmiddels wel bekende Beleidskommissie Scheepsbouw.

Inmiddels heeft deze commissie plannen uitgewerkt in het „Beleidsplan voor de herstructurering van de Nederlandse Scheepsbouw”.

Het is gericht op het verkrijgen van een gezonde en rendabele scheepsbouwindustrie met een optimale concurrentiekracht en het behouden van een zo groot mogelijke werkgelegenheid.

Het beleidsvoorstel mondt o.a. uit in een inkrimping van de capaciteit van de scheepsbouw en subsidies van de overheid in allerlei vormen.

Eén vorm van subsidie is, naast de reeds bestaande rente-overbrugging, die van buitengewoon achtergestelde leningen, in de wandeling „baggels” genoemd. Deze leningen moeten in de balans opgevoerd worden. Van de balanspositie van het desbetreffende bedrijf hangt het af, of van deze vorm van lening wel gebruik gemaakt kan worden.

Het gaat om zeer grote bedragen als een verschil in prijs voor grote nieuwbouworders moet worden overbrugd. Opgelet moet worden, dat de verhouding tussen eigen en vreemd vermogen niet zo scheef getrokken wordt dat het economisch niet meer reëel is.

Men kan van mening verschillen omtrent een juiste verhouding, maar de verhouding tussen eigen en vreemd vermogen van 1:1 is toch wel het uiterste.

Welk vreemd vermogen ook wordt aangehouden, hetzij bank-lening, een obligatielening of de eerder genoemde „baggels”, op een gegeven moment zal de lening afgelost dienen te worden.

Ongetwijfeld zullen de gekozen leden omtrent de indeling in groepen gelezen hebben.

Tot groep 1 behoren werven die grote en zeer grote schepen bouwen en offshore-producten.

Tot groep 2 behoren de werven, die middelgrote tot grote schepen bouwen.

In groep 3 zijn de bouwers van baggervaartuigen en in groep 4 werven, die kleinere tot middelgrote schepen bouwen, ingedeeld.

Tot groep 5 behoren werven die kleinere schepen bouwen en in het Noorden van het land zijn gelegen.

In de visie van de Beleidskommissie zijn de werven die Marine-opdrachten uitvoeren buiten de indeling gehouden alsmede de werven, die zich met reparatie bezig houden.

Werven, die Marine-opdrachten uitvoeren, er buiten te houden acht de voorzitter niet reëel, aangezien die opdrachten toch nieuwbouw betreffen. Dat voor bepaalde onderdelen zeer gespecialiseerde kennis noodzakelijk is doet niets ter zake.

De andere in groep 2 ingedeelde bedrijven, wij zijn in deze groep ingedeeld, zijn toch wel op een heel andere leest geschoeid als ons bedrijf. De hoofdschotel bij ons wordt niet door nieuwbouw maar door reparatie gevormd.

Hierbij komt dan nog, dat deze indeling een hoofdindeling is, waarbij je je zou kunnen voorstellen, dat daar een zekere markt-

afbakening zou kunnen bijbehoren.

Nu is het wat ons bedrijf betreft zo, dat wij altijd slechts de gelegenheid hadden één nieuwbouwobject, of één grote verbouwing onder handen te nemen; daaromheen waren er altijd wel enige kleinere objecten. Ten dele zou dus ook indeling in groep 3 kunnen gelden.

In de overige indelingsgroepen behoren wij niet.

Uit de voorstellen van de beleidscommissie leert men, dat de bedrijven bepaalde afslankingen zouden moeten ondergaan. Van bedrijf tot bedrijf kan dat belangrijk verschillen.

Sedert het begin van de zestiger jaren is onze nieuwbouwcapaciteit niet verder uitgebreid. Bij de verdere uitbouw hebben wij ons belangrijk geconcentreerd op de reparatie en op grote verbouwingen.

De extra capaciteit verkregen in 1966 door de overname van Gebr. Pot is grotendeels ten goede gekomen aan de reparatiesector. Iedere groep kent een gesprekspartner. Voor groep 2 is dat de heer Fibbe, voorzitter van de Raad van Bestuur van de Ogem.

Het eerste gesprek met de heer Fibbe was zuiver oriënterend.

Bij het tweede inmiddels plaats gehad hebbende gesprek zijn een groot aantal gegevens uitgewisseld, en is de heer Fibbe informatie verstrekt.

Wij houden de hoofdingeling in het oog maar sluiten de wenselijkheid niet uit voor indeling in groep 3 teneinde de mogelijkheid nieuwbouw in deze sector te blijven plegen niet uit te sluiten. Ook in het kader van de opleidingen is de nieuwbouw zeer belangrijk.

Duidelijk stellen wij, dat ook de zelfstandigheid van het bedrijf gehandhaafd dient te blijven. Nu moet worden nagegaan in hoeverre wij met andere bedrijven zinvol zouden kunnen samenwerken.

Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan het bouwen van secties, het bundelen van tekenkamer-capaciteit, uitwisseling van apparatuur etc. etc.

Het beleidsplan is een raamwerk, er zal nog veel ingevuld moeten worden.

Indien zou blijken dat in verband met de uitvoering van het Beleidsplan bepaalde aanpassingen en mogelijke afvloeiingen zouden moeten plaats vinden, dan zal dat vanzelfsprekend nauwgezet overwogen worden.

Onder aanpassing verstaat de voorzitter het overplaatsen van medewerkers in een soortgelijke functie als hun huidige, indien wenselijk voorafgegaan door een aanvullende scholing.

Zou het zover moeten komen, dat een afslanking 50 of misschien 100 medewerkers zou betreffen, dan moet dit in een vroegtijdig stadium met alle betrokkenen worden besproken.

Een der gekozen leden merkt op, dat hij er op vertrouwt, dat de OR in alles gekend wordt en er bij betrokken wordt. Immers, de OR vertegenwoordigt toch de medewerkers en de gekozen leden kunnen ook met kennis van zaken en van het bedrijf meedenken.

De voorzitter zegt voorts zich te kunnen voorstellen, dat bepaalde afdelingen zouden moeten worden ingekrompen. Het is overigens duidelijk dat de leiding van alle tot de Boele-Groep behorende bedrijven en

de daarin werkzamen dezelfde belangen hebben.

Zekerheid voor onze mensen is altijd nagestreefd. Uitgangspunt was altijd, dat datgene wat wij verdienden in het bedrijf geïnvesteerd diende te worden, om sterk te blijven en om de concurrentiestrijd het hoofd te kunnen blijven bieden.

De grootte van de in de achter ons liggende jaren gedane winstuitkeringen en investeringen hebben er niet om gelogen, de aandeelhouders namen steeds genoeg met een geringe beloning.

Gelukkig is het zo, dat wij korte levertijden nog steeds kunnen offeren, iets, dat altijd al onze grote sterkte is geweest. Laten we zorgen, dat dat zo blijft.

Voor ons bedrijf geldt, ons sterk te concentreren op de reparatie-sector. Wat verbouwingen betreft is de aandacht ook gericht op kleinere objecten. Met enkele aanpassingen zullen wij het waarachtig wel klaren.

Desgevraagd deelt de voorzitter mede, dat ten aanzien van een uitbreiding van de directie een denkproces op gang gebracht is.

De nodige voorzieningen moeten zeker getroffen worden. Ook omtrent deze aangelegenheid is er intensief overleg met de Raad van Commissarissen.

Nu wat de opleidingen betreft.

Gezien het feit, dat voortgegaan moet worden met jongere mensen op te leiden is besloten met de opleidingen, zoals die bij ons worden gegeven, voort te gaan.

Het betreft de opleiding tot ijzerwerker en die tot bankwerker, waarvoor in totaal zo ongeveer 30-35 jongens zullen kunnen worden aangenomen.

Er zullen geen timmerlieden, noch draaiers meer worden opgeleid. Het aantal elektrisch lassers behoeft geen uitbreiding; wel wordt gedacht aan een voortgezette opleiding van hen. Door in groepjes een verdergaande opleiding te geven zullen wij trachten hun vakbekwaamheid te vergroten. Wat de pijpenbewerkers betreft denken wij aan de mogelijkheid van scholing van medewerkers die thans in een andere functie werkzaam zijn.

Het is een realiteit, zo zegt de voorzitter, dat wij voor de noodzaak staan te komen tot een verlaging van de kostprijs per uur. Onze „commissie III” kon inmiddels diverse zaken aanpakken. Zo kon in de bewakingsdienst al tot een drastische verlaging van de kosten worden gekomen.

Met het verhuren aan derden van onze leegstaande bedrijfswoningen is inmiddels een aanvang gemaakt.

Er is inmiddels ook een onderzoek gestart met betrekking tot de organisatie van de magazijnen; posten als hulpmaterialen, accytyleenvoorziening e.d. worden eveneens nauwkeurig beoordeeld.

Tot een grotere totale kostenbesparing moeten wij trachten te komen.

Er wordt thans gewerkt aan de samenstelling van een totaal overzicht, terzake van datgene, wat o.i. ondernomen dient te worden. Het zal voorzien worden van alle noodzakelijke gegevens en cijfers, om zodoende een goed inzicht te verkrijgen in de gehele problematiek. Daarom zal ook aandacht worden geschonken aan de problematiek rond de al eerder genoemde afdelingen draaijerij, binnenbankwerkerij, timmer- en schilderswerkplaatsen.

Het ligt in de bedoeling om samen met u,

gekozen leden, over enige tijd een of meerdere dagen, zoveel dagen als de te behandelen stof vereist, in retraite te gaan, teneinde het geheel rustig met u te kunnen bespreken en te overwegen wat ons nu te doen staat.

Tijdig zullen u de benodigde informatie en stukken worden toegezonden opdat u de gelegenheid heeft zich goed voor te bereiden.

De verschillende Hoofden van dienst zullen steeds aanwezig zijn, wanneer zaken, welke hun afdelingen raken, behandeld worden.

Tekst en uitleg zal gegeven worden omtrent de visie, die bij de leiding leeft, omtrent de mogelijkheden, die ons bij de uitvoering ter beschikking staan en ook omtrent de dingen welke wij beslist niet moeten of niet kunnen doen. Overplaatsing, omscholing, vervroegde uittrekking, zijn zaken, die ook aan bod zullen komen.

Er is aan een datum gedacht, zo ongeveer half augustus a.s. Zodra mogelijk wordt u daaromtrent geïnformeerd.

De secretaris stemt er mede in, dat een verdere opleiding aan elektrisch lassers zal worden gegeven, maar vraagt dit ook voor de pijpenbewerkers te willen realiseren. Hij stelt voor bankwerkers, die momenteel tijd over hebben, de nodige werkzaamheden ten behoeve van het inrichten van het magazijn van de koperslagerij te laten verrichten.

Een der andere gekozen leden verneemt gaarne of voor het huren van thans leegstaande bedrijfswoningen ook kinderen van medewerkers in aanmerking kunnen komen.

Incidenteel, ja, wordt door de voorzitter geantwoord.

Er zijn nu ook enkele van die flats aan gehuwde medewerkers verhuurd.

Een aantal flats zijn aan collega-bedrijven verhuurd, welke op hun beurt deze woningen aan medewerkers verhuren. Ook die huurcontracten zijn verbonden met de arbeidsovereenkomsten.

Met het nodige beleid moeten wij hier optreden, want voorkomen moet worden, dat onze bedrijfswoningen aan derden verhuurd, bij voortdurend voor ons geblokkeerd raken.

Alvorens een nieuwe verhuur plaats vindt, als zo'n flat leegkomt, moet ter zake eerst contact met ons worden opgenomen, zo is met betrokken collega-bedrijven overeengekomen.

Ten aanzien van de winstdelingsspaarregeling kan de voorzitter berichten, dat alles gedaan is om een vlotte afwerking bij de Spaarbank Rotterdam te bereiken.

VRAGEN EN OPMERKINGEN

A. Een der gekozen leden merkt op dat zijns inziens de bezetting van de salarisadministratie ongetwijfeld te gering is, gezien het vele werk, dat aldaar verricht moet worden.

Geantwoord wordt hem, dat zeker op korte termijn voorzieningen getroffen zullen worden.

B. Opgemerkt wordt door een ander lid, dat enkele Spaanse medewerkers na terugkeer van vakantie hun kamer niet meer terugvonden. Dat was voor hen geen prettige ervaring.

